

בתי המשפט

עב 002840/01

בית הדין האזורי לעבודה בירושלים

בפני: כב' השופט אייל אברהמי
נציג ציבור מר גולדנברג וילי
נציג ציבור מר פיינברג יצחק

בעניין: לוי שמואל
ע"י ב"כ עו"ד אשר סלע תובע
גליה קלימן
נ ג ד

1. אגודת הספורט בית"ר ירושלים
2. בית"ר ירושלים אחזקות (2000) בע"מ
3. גד זאבי
4. מיכל זאבי
ע"י ב"כ עו"ד 4-3 יוכי כדיר פז נתבעים

פסק דין

מבוא

1. התביעה הוגשה ביום 30.10.01 כנגד 4 נתבעים.
2. התביעה נגד הנתבעת מס' 2, בית"ר ירושלים אחזקות (2000) בע"מ, נמחקה, בשל העובדה שנתבעת זו נמצאת בפירוק ולא ניתן להמשיך בחליך נגדה, שכן ביום 19.12.01 ניתן צו פירוק נגד הנתבעת 2.
3. ההליכים נגד הנתבעת מס' 1, אגודת הספורט בית"ר ירושלים, הוקפאו משניתן נגדה צו פירוק ביום 30.1.05.
4. ביום 31.5.04, הוגש כתב התביעה המתוקן, בו תבע התובע תשלום פיצויי פיטורים, חלף הודעה מוקדמת ופיצוי בגין הפרת הסכם, בכך שהנתבעים הפרו התחייבותם לשלוח את התובע לניתוח בגין פציעתו מיום 9.8.00 במהלך אימון קבוצתי.
- עוד נטען בכתב התביעה, כי הנתבעים 4-3 (לחלן גם: גד זאבי ומיכל זאבי) הם המעסיקים האמיתיים וכי נתבעת 2 לא הייתה אלא אמצעי פורמאלי לניהול הקבוצה על ידי נתבעים 4-3

בתי המשפט

עב 002840/01

בית הדין האזורי לעבודה בירושלים

בפני: כב' השופט אייל אברהמי

נציג ציבור מר גולדנברג וילי

נציג ציבור מר פיינברג יצחק

- 1 באופן אישי. לחילופין טען התובע, כי יש להרים את מסך ההתאגדות ולחייב את הנתבעים 4-3
- 2 בחיובי הנתבעים 2-1 כלפיו, בגין מימון דק ועירוב נכסים.
- 3 5. ביום 22.3.05 הגישו הצדדים לבית הדין רשימת מוסכמות ופלוגתאות בתיק. אלו הן העובדות
- 4 כפי שנקבע ברשימת המוסכמות:
- 5 א. התובע הינו שחקן כדורגל אשר שיחק באגודת הספורט בית"ר ירושלים (להלן:
- 6 הקבוצה) בין השנים 1989-2001.
- 7 ב. מאז חודש מאי 2000 ועד חודש אוגוסט 2001 נוהלה הקבוצה על ידי בית"ר ירושלים
- 8 אחזקות (2000) בע"מ (להלן: חברת האחזקות).
- 9 ג. הנתבעת 4 שימשה בתפקידים שונים בחברת האחזקות.
- 10 ד. בעת שחברת האחזקות החלה לנהל את הקבוצה היה לתובע הסכם עבודה. בחודש
- 11 יולי 2000 חתם התובע על הסכם לתקופה קצובה של שנה (להלן: הסכם 2000). הסכם
- 12 2000 הסתיים ביום 1.8.01 ולא חודש.
- 13 ה. התובע הועסק בהסכמי עבודה אישיים שנחתמו מעת לעת בינו לבין הקבוצה.
- 14 ו. בתקופה הרלוונטית שולם שכרו של התובע על ידי חברת האחזקות.
- 15 ז. ביום 9.8.00 נפצע התובע במהלך אימון קבוצתי.
- 16 6. בכתב ההגנה המתוקן שהוגש מטעם הנתבעים 4-3 נטען, כי דין התביעה סילוק על הסף מחמת
- 17 העדר יריבות בין התובע לנתבעים, שכן התובע הועסק על ידי הנתבעות 2-1, וכן מחמת העדר
- 18 עילה, שכן מסכת העובדות בכתב התביעה אינה מקימה עילה להרמת מסך.
- 19 7. יצוין, כי ביום 22.12.02 נחתם הסכם פשרה בין התובע לבין הנתבעת 2, בפני המוסד לבוררות
- 20 שליד ההתאחדות לכדורגל בישראל (נ/7). לפי הסכם הפשרה, אשר קיבל תוקף של פסק דין,
- 21 קיבל התובע פיצויים בגין הפגיעה הגופנית, הכאב והסבל וכן עבור הפגיעה במוניטין, אובן
- 22 כושר השתכרות וכיסוי הוצאות רפואיות בסך 1,000,000 ₪ (להלן: הסכם הפשרה).
- 23
- 24 **דיון והכרעה**
- 25 **העדר יריבות**
- 26 8. האם הנתבעים 4-3 הינם מעבידיו של התובע, בנפרד או במשותף עם הנתבעות 2-1?

בתי המשפט

עב 002840/01

בית הדין האזורי לעבודה בירושלים

בפני: כב' השופט אייל אברהמי

נציג ציבור מר גולדנברג וילי

נציג ציבור מר פיינברג יצחק

- 1 לטענת התובע, הנתבעים 3-4 ניהלו את הקבוצה באמצעות חברה, היא הנתבעת 2, אך חברה זו
2 הוקמה על ידם לצורך זה בלבד, ופורקה עם עזיבת נתבעים 3-4 את הקבוצה. כן טען התובע,
3 כי הנתבעים 3-4 נהגו כבעלים וכמעבידים לכל דבר ועניין.
- 4 לטענת הנתבעים 3-4, מאז שנת 2000 ועד אוגוסט 2001 נוהלה הנתבעת 1, על ידי נתבעת 2,
5 אשר רכשה את זכויות הניהול של הקבוצה. לטענתם, הנתבעת 1 לא נוהלה על ידם. הנתבעת 4
6 שימשה כסמנכ"ל שיווק בנתבעת 2 ומחודש אפריל 2001 למשך 4 חודשים, כממלאת מקום
7 מנכ"ל הנתבעת 2. ניהול הקבוצה נעשה על ידי המנהל המקצועי, הוא מאמן הקבוצה. הנתבע 3
8 לא היה בעל תפקיד בנתבעת 2 או בקבוצה.
- 9 מן הראיות שהוצגו בפנינו, עולה כי התשתית העובדתית הינה, שהנתבע 3 היה בעל שליטה
10 בעקיפין בנתבעת 2 (כפי שיוסבר בהמשך), אשר כאמור נמחקה מכתב התביעה, לאור צו
11 הפירוק שניתן לה. הנתבעת 4 הייתה נושאת משרה בנתבעת 2.
- 12 כידוע, אין בעלי שליטה ובעלי משרה נושאים באחריות משפטית לפעולות של תאגיד
13 בהתנהלות רגילה של הדברים. על התובע מוטל אפוא, נטל ההוכחה, כי על הנתבעים 3-4
14 לשאת באחריות נתבעת 2 וחובותיה כלפיו.
- 15 10. יובהר כבר עתה, כי התובע לא הוכיח יחסי עבודה בינו לבין הנתבעים 3-4. לא די בבעלותם או
16 ניהולם את נתבעת 2, כדי לחייב אותם בחובות החברה כלפי התובע.
- 17 על פי הסממנים שנקבעו בפסיקה לקיומם של יחסי עובד מעביד, לא התקיימו יחסי עובד
18 מעביד בין הנתבעים 3-4 והתובע.
- 19 בדב"ע נב/3-142 חסן עליאה אלהרינת נ' כפר רות ואח', פד"ע כד 535 נקבע:
- 20 "בדרך הטבע תהא הנחת המוצא כי העובד והמשתמש בעבודתו הם הצדדים
21 האמיתיים הניצבים משני עברי המתרחס של חוזה העבודה, ועל המבקש להפריך
22 הנחה זו ולטעון כי הצד השלישי הינו המעביד הנכון, להוכיח את טענתו, הוא
23 יוכיחה אם ישכיל להראות כי בשני מישורים קיימת התקשרות משפטית
24 (במפורש או מכללא) למתן עבודה בתמורה: ובין הצד השלישי לעובד ובין הצד
25 השלישי למשתמש בעבודה" (פסקה 16).
- 26
- 27 11. אין מחלוקת, כי המעסיקה הישירה של התובע הייתה הקבוצה, היא הנתבעת 1, אשר נתבעת
28 2 ניהלה אותה. מתביעת החוב שהגיש התובע למפרק הנתבעת 2 (נ/5), אנו למדים כי התובע
29 ראה בנתבעת 2 מעסיקתו, ולכן תבע ממנה פיצויי פיטורים. התובע אף תבע את הנתבעת 2

בתי המשפט

עב 002840/01

בית הדין האזורי לעבודה בירושלים

בפני: כב' השופט אייל אברהמי

נציג ציבור מר גולדנברג וילי

נציג ציבור מר פיינברג יצחק

1 כמעסיקתו בגין הנוקמים שנגרמו לו עקב פציעתו, ואף נחתם הסכם פשרה בינו לבין הנתבעת 2
2 בעניין זה (נ/7).

3 ועוד. שכרו של התובע שולם על ידי נתבעת 2 (ר' תלושי השכר שצורפו לתביעה – נספח ג). וכן,
4 בהתאם להסכם העבודה שנחתם בחודש יולי 2000 (נספח ב לכתב התביעה), קבוצת בית"ר
5 ירושלים (הנתבעת 1) היא המעסיקה של התובע. נתבעת 1 חתומה גם על הסכם העבודה
6 הקודם של התובע לשנים 1997-2000 (נספח א).

7 מכאן, שלא הנתבעים 4-3 היו אלה שקיבלו את התובע לעבודה. הם אף לא היו אלה שפיטרו
8 אותו, שכן ההחלטה אם להמשיך את ההעסקה של שחקן כדורגל, הינה החלטה של המאמן,
9 שהוא המנהל המקצועי של הקבוצה. כך עולה מעדויותיהם של נתבעת 4 וגם מעדויות התובע
10 ואביו (עמ' 12 ש' 19-7; עמ' 24 ש' 20-17; עמ' 37 ש' 7-4).

11 לטענת נתבעת 4 בתצהירה, ההחלטה אם להתקשר עם שחקנים, לרבות התובע, הייתה מסורה
12 למאמן הקבוצה (אלי גוטמן), ולא לנתבעים 4-3, הואיל ומדובר בהחלטה מקצועית. מאמן
13 הקבוצה הוא שקבע את השחקנים בקבוצה, הרכב בכל משחק, וכו'. לנתבעים 4-3 לא הייתה
14 השפעה על סיכום תנאי ההעסקה של השחקנים.

15 אלי גוטמן הצהיר, כי בתקופה שבה היה המאמן של הקבוצה דרש אוטונומיה מוחלטת
16 בקבלת החלטות מקצועיות ביחס לקבוצה, בין היתר, בחירת השחקנים לעונות הכדורגל
17 השונות, ולנתבעים 4-3 לא הייתה מעורבות בקבלת ההחלטות המקצועיות בקבוצה.

18 התובע העיד, כי במכלול השיקולים האם להמשיך העסקה של שחקן כדורגל, נלקחים בחשבון
19 כישורי השחקן, ביצועיו בעונות קודמות וצרכי הקבוצה. שיקולים אלה, אינם שיקולים
20 שלקחו הנתבעים 4-3 (עמ' 12 ש' 21-9). וכך מדברי התובע: "זאבי לא מספיק מקצועי להחליט
21 האם יש צורך מקצועי באיש. אבל לגבי כספים בסופו של דבר מחליט הבעלים" (עמ' 13 ש' 1
22 2).

23 אביו של התובע, אברהם לוי, העיד, כי המאמן הוא זה שמחליט מי ישחק בקבוצה בכל עונה
24 ואף בכל משחק (עמ' 24 ש' 19-18). לוי הוסיף, כי גד זאבי מאשר את ההעסקה של כל שחקן
25 בחתאם לתקציב.

26 מיכל זאבי העידה: "יש תקציב שהוגדר בתחילת שנה, מנכ"ל החברה אני מאמינה קבע את
27 התקציב וכל עוד המאמן עומד בתוך התקציב ומעמיד את השחקנים הנדרשים להתחרות

בית דין אזורי

5

בתי המשפט

עב 002840/01

בית הדין האזורי לעבודה בירושלים

בפני: כב' השופט אייל אברהמי

נציג ציבור מר גולדנברג וילי

נציג ציבור מר פיינברג יצחק

1 בליגת העל. אני יודעת שגוטמן קבע איזה שחקנים יעמדו במגרש ואסר עלי להכנס למגרש"
2 (עמ' 37 ש' 5-7).

3 12. סיכומי של דבר, מן העדויות שנשמעו בפנינו, לא עולה, כי הנתבעים 3-4 היו מעורבים באופן
4 כלשהו בהעסקתו של התובע בקבוצה, למעט באופן הקצאת המשאבים לקבוצה. אולם, הם
5 לא נתנו לו הוראות, או פיקחו על עבודתו. לפיכך, לא התקיימו יחסי עובד מעביד בינם לבין
6 התובע.

7 אף בהסכם שנחתם בין נתבעת 1 לנתבעת 2 לרכישת השליטה והניהול בקבוצה, נכתב, כי
8 כרטיסי השחקן הינם בבעלות הקבוצה וכי הקבוצה קשורה בחוזה עם השחקנים (נספח א
9 לתצהירי הנתבעים).

10 אביו של התובע, אברהם לוי, שהיה מנהל הקבוצה בתקופה הרלוונטית, הצהיר, כי גד זאבי
11 שלט באופן חלוקת התקציב לצרכים השונים של הקבוצה. בכך אין כדי להקים יחסי עובד
12 מעביד בינו לבין התובע או כל אחד מהשחקנים.

13 חיים אבידן, נציגו של גד זאבי, הצהיר, כי לגד זאבי לא היה כל תפקיד ניהולי בחברה או
14 בקבוצה.

15 13. משקבענו כי לא התקיימו יחסי עובד מעביד בין התובע לנתבעים 3-4, נשאלת השאלה האם יש
16 להרים את מסך ההתאגדות מעל הנתבעת 2 ולחייב את הנתבעים 3-4 באופן אישי בחובותיה
17 של נתבעת 2 כלפי התובע.

הרמת מסך

18
19
20 14. הכלל הוא כי חברה הינה תאגיד הנפרד מבעלי מניותיו, מנהליו ועובדיו, לכל דבר ועניין, כי לא
21 ייתכנו חיי מסחר ומשק תקינים מבלי שיוקפד על הפרדה בין התאגיד לבין בעליו ומנהליו
22 (דב"ע נג/205-3 מוחמד וגיה - גלידות הבירה, פד"ע כז 345, 350). יחד עם זאת, יצר המשפט
23 מנגנון המונע ממי שמקים חברה ופועל שלא בתום לב ובכוונה לרמות ולהונות את נושיה,
24 ועובדיה בכלל זה, להתחמק מהתוצאות של מעשיו. בהתאם ללשון סעיף 6 לחוק החברות,
25 ניתן אפוא, לבצע הרמת מסך כאשר השימוש באישיותה המשפטית הנפרדת של החברה נועד
26 לסכל כוונתו של כל דין או להונות או לקפח אדם ו"בנסיבות העניין צודק ונכון לעשות כן" או
27 שנתקיימו התנאים בסעיף 6 (ג) לחוק. זאת כאשר היה יסוד. להניח שניהול עסקי החברה לא

עב
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27

בתי המשפט

עב 002840/01

בית הדין האזורי לעבודה בירושלים

בפני: כב' השופט אייל אברהמי
נציג ציבור מר גולדנברג וילי
נציג ציבור מר פיינברג יצחק

- 1 היה לטובת החברה והיה בניהול זה משום נטילת סיכון בלתי סביר באשר ליכולת החברה
- 2 לפרוע את חובותיה. אולם, בתי המשפט נוקטים זהירות רבה שעה שמשתמשים בדוקטרינה
- 3 של "הרמת מסך".
- 4 15. בענייננו, לא רק שלא הוכחה כל עילה להרמת מסך בין הנתבעים 3-4 לבין הנתבעת 2, ולא
- 5 הוכחה כוונה מצידם לרמות את נושי החברה או לקפח אותם, ובכלל זה את התובע, אלא שאף
- 6 הנתבעים 3-4 אינם בעלי המניות בנתבעת 2. מניותיה של נתבעת 2 הינם בידי חברה בשם
- 7 ד.ש.א. ספורט אחזקות בע"מ (נ/1), אשר מניותיה בידי חברה בשם יזם ספורט (2001) בע"מ
- 8 (נ/2). המניות של חברה זו בידי אדם בשם קומיסר מיכאל (נ/3). הנתבעת 4 הצהירה, כי הנתבע
- 9 3 היה בזמנים הרלוונטיים נציג בישראל של הנאמנות הזרה שהייתה בעלת השליטה בעקיפין
- 10 בנתבעת 2 (עמ' 38 ש' 11-13).
- 11 במקרה כזה, מתבקשת למעשה "הרמת מסך כפולה" (ר' ע"ע 387/05 אהרון פוטרמן נ' נפתלי
- 12 ניסני, תק-אר 2007 (4) 794). שכן, הנתבעים 3-4 אינם בעלי מניות בנתבעת 2. בנסיבות אלה,
- 13 על מנת לחייב את הנתבעים 3-4 בתשלום חובות החברה לתובע, יש צורך ראשית להרים את
- 14 מסך ההתאגדות של החברה שמניותיה בבעלות הנתבעים. יתרה מזו, הנתבעת 4 אף אינה
- 15 בעלת שליטה באף אחת מהחברות, ולכן אינה בעלת מניות לא באופן ישיר ולא באופן עקיף
- 16 בנתבעת 2. הטעמים המצדיקים הרמת מסך מורכבת כזו, לדידנו, צריכים להיות טעמים כבדי
- 17 משקל אף יותר מאשר הרמת מסך רגילה.
- 18 16. כפי שנקבע בפסיקה, יצירת יריבות משפטית ישירה בין עובד העובד בחברה לבין בעלי
- 19 מניותיה של החברה אפשרית בנסיבות מיוחדות וחריגות בהן הוכח, כי קיומה של האישיות
- 20 המשפטית הנפרדת של החברה שימשה את בעלי המניות כ"עלה תאנה" לפעילות, אשר יש
- 21 ספק בכשרותה.
- 22 מקל וחומר, כאשר מדובר בזיקה עקיפה כבמקרה דנן, ולא בבעל מניות המחזיק באופן ישיר
- 23 במניות החברה בה עבד העובד. באופן מסורתי, הרים בית המשפט את מסך ההתאגדות
- 24 כתגובה לשימוש לרעה שעשו בעלי המניות במסך ההתאגדות ובאישיותה המשפטית הנפרדת.
- 25 בענייננו, לא הוכח, כאמור, כי לא נעשתה הפרדה בין נכסי הנתבעים 3-4 לנכסי הנתבעת 2 או
- 26 כי הנתבעים נהגו מנהג בעלים בנתבעת 2 או עירוב נכסים. כמו כן, לא הוכח שימוש לרעה

סיכום
רשמי

בתי המשפט

עב 002840/01

בית הדין האזורי לעבודה בירושלים

בפני: כב' השופט אייל אברהמי

נציג ציבור מר גולדנברג וילי

נציג ציבור מר פיינברג יצחק

במסך ההתאגדות לשם קידום מטרות בלתי חוקיות או בלתי כשרות. בנסיבות אלה, אין מקום להרמת מסך ההתאגדות בין הנתבעים.

כפי שנקבע בע"א 4606/90 מוברמן ואח' נ' תל מר בע"מ, פ"ד מו (5) 353 :

"יש לציין, כי תכליתה של הרמת המסך הינה למנוע שימוש לרעה באישיות המשפטית הנפרדת של החברה, כדי לממש מטרה בלתי כשרה הרצויה לבעל המניות (ראו ס' אוטולנגי 'הרמת מסך אחד מהנימוקים לה' הפרקליט כה בעמ' 465). הרמת מסך כזו מכוונת כנגד בעלי המניות, שביקשו לנצל את תורת האישיות המשפטית הנפרדת של התאגיד למטרה לא כשרה, כגון הפקת טובות הנאה לעצמם בדרך של מרמה, כשהם מבקשים להסתתר מאחורי המסך החוצץ ולהינצל מחמת תביעתם של הניזוקים או 'משבט זעמו' של החוק".

17. הואיל ולא הוכח בענייננו עירוב נכסים, שימוש בחברה למעשה תרמית או נטילת סיכון בלתי סביר באשר ליכולתה של החברה לפרוע את חובותיה, אין מקום להרמת מסך. בפסיקה אף נקבע, כי בעת עירוב נכסים, יש לבדוק את המטרה העומדת בבסיסו ואם המטרה עולה עם טובת החברה ונושיה, אין להרים את מסך ההתאגדות בגינה (ר' ע"ע 387/05 המוזכר לעיל). בת"א 30447/93 חברת א.ד.ח.נ. לבניה והנדסה בע"מ - ריקל בניין בע"מ ואח' (לא פורסם)), אף נקבע כי מתן ערבויות אישיות על ידי בעלי מניות ומנהלי החברה, מעידים על רצינות המנהלים וכוונתם לעמוד בהתחייבויות החברה, ולא ניתן לייחס במקרה כזה חוסר תום לב למנהלים עקב הזרמת הון בעלים. כך שגם אם הנתבעים 3-4 הכניסו כספים על מנת לשאת בחובות הקבוצה, אין בכך כדי להוות עילה להרמת מסך, שכן פעולתם נעשתה לטובת החברה ולא לרעתה. כמו כן, אם הכספים שהביאו הנתבעים 3-4 לא הספיקו לכיסוי ההתחייבויות של הקבוצה, אין בכך מימון דק המצדיק הרמת מסך, ולא ניתן לזקוף לחובתם של בעלי השליטה בחברה את ניסיונם להציל את החברה.

18. מן המקובץ עולה, כי לא הוכח שמיכל וגד זאבי היו מעורבים בהעסקת התובע בקבוצה, למעט כאמור, בעניין התקציב של הקבוצה. הטענה כי הנתבעת 2 הוקמה רק לצורך ניהול הקבוצה, לא הוכחה, ואף אם נכון הדבר, אין בכך פסול כשלעצמו.

19. למעלה מן הצורך יוער, כי טענת התובע שאי חידוש הסכם העבודה עמו הינו פיטורים בפועל, לא הוכחה. התובע הצהיר, כי במהלך תקופת העבודה, חתם מפעם לפעם על הסכם עבודה. ההסכם היה לעונת משחקים אחת או יותר. בחודש יולי 2000 חתם על הסכם עבודה לעונת המשחקים 2000-2001 (נספח ג). תוקפו של הסכם זה תם ביום 1.8.01. טענת התובע כי מכתב

בתי המשפט

עב 002840/01

בית הדין האזורי לעבודה בירושלים

בפני: כב' השופט אייל אברהמי

נציג ציבור מר גולדנברג וילי

נציג ציבור מר פיינברג יצחק

1 סיום ההעסקה שקיבל מהמפרק של נתבעת 2 ביום 26.9.01 היה אקט פורמאלי בלבד, לא
2 הוכחה. נהפוך הוא, במצב שנוצר עקב פציעתו של התובע, לא הייתה אפשרות להמשיך
3 להעסיק את התובע כשחקן כדורגל. כן הוכח, כי בפועל, לא היה צורך במתן הודעה מוקדמת,
4 שכן על פי עדותו של אביו של התובע, לתובע היה אישור רפואי שאינו יכול לשחק יותר: "זה
5 בא באופן טבעי שהוא פצוע והביא אישור שלא יכול לשחק" (עמ' 25 ש' 16-17). ובהמשך:
6 "ש. החלטה פוזיטיבית שמישהו אמר שמוליק לעונה הבאה לא ממשיך לא היתה. ת. היתה
7 החלטה של רופא".

8 בהמשך העיד התובע באשר לנסיבות פיטוריו: "הייתי פצוע ובעצם זה שלא רצו לטפל ולעשות
9 לי ניתוח להחזיר אותי ובעצם זה הם פיטרו אותי" (עמ' 13 ש' 14-15).

10 היינו, אף לטענת התובע, הפיטורים נבעו בעצם מאי הסכמת הנתבעים לממן את הניתוח
11 בחו"ל. התובע טען, כי בעקבות פציעתו בברך ביום 9.8.00, פציעה שדווחה כתאונה עבודה
12 לביטוח לאומי, קבע רופא הקבוצה, ד"ר פרנקל, שעליו לעבור ניתוח מיוחד לשיקום, ניתוח
13 שניתן לערוך באיטליה בלבד ועלותו כ-\$70,000. לטענתו הנתבעים 3-4 הפרו התחייבותם
14 לשלוח אותו לניתוח בחו"ל הן כמעבידים והן באופן אישי, כי מיכל זאבי הבטיחה לו מפורשות
15 לאשר את מימון הניתוח. יש לציין בעניין זה, כי משנשאל על כך בחקירה השיב, כי מיכל זאבי
16 הבטיחה לו שתבדוק מה קורה עם הניתוח בחו"ל (עמ' 17 ש' 1-4). מכאן, שאף לטענתו, לא
17 הייתה הבטחה מפורשת, כי יממנו לו את הניתוח בחו"ל.

18 הנתבעת 4 התייחסה לעניין זה בתצהירה, וטענה, כי הבטיחה לתובע לטפל בתביעותיו כפי
19 שמתחייב מהסכם העבודה ועל פי ההסדרים הקיימים בפוליסת הביטוח שהייתה לכל שחקני
20 הקבוצה. על פי ההסדרים הקיימים בפוליסת הביטוח, היה התובע זכאי לביצוע הניתוח בבית
21 החולים הדסה עין כרם, אך התובע סירב, ודרש שהניתוח יבוצע בחו"ל. הנתבעת 4 טענה, כי
22 מעולם לא התחייבה לממן את הניתוח באופן אישי. התובע העיד: "היא ישבה מולי באותה
23 ישיבה היא אמרה לי שהיא תבדוק ושאלו תנסה בארץ" (עמ' 17 ש' 21-22). לדידנו, הבטחה
24 לבדוק האפשרות למימון אינה הבטחה לממן. בסופו של דבר התובע הודה: "ש. היא אף פעם
25 לא הבטיחה לך שהיא תממן את הניתוח באיטליה. ת. היא לא הבטיחה לי" (עמ' 17 ש' 23-24).

.(

בתי המשפט

עב 002840/01

בית הדין האזורי לעבודה בירושלים

בפני: כב' השופט אייל אברהמי
נציג ציבור מר גולדנברג וילי
נציג ציבור מר פיינברג יצחק

1 התובע החליט שהנתבעים ישלמו לו עבור הניתוח כי: "כל שחקן שמשחק ומרוויח סכומים
 2 צריך לקבל טיפול הולם לפגיעה שהוא נפצע בקבוצה. בעלים של הקבוצה מחויב לטפל
 3 בעובד שלו. כך אני מאמין שצריך להיות" (עמ' 17 ש' 12-13).
 4 יוצא, כי התובע לא הוכיח, שהנתבעים 3-4 היו חייבים לשאת בעלות הניתוח בחו"ל. התובע
 5 אף לא הגיש שום מסמך רפואי התומך בטענה, כי את הניתוח היה אפשר לבצע רק באיטליה.
 6 מכאן, שכל תביעתו לפיצויי פיטורים ולהודעה מוקדמת, שנשענה על אי מימון הניתוח, דינה
 7 להידחות, בין היתר, מהסיבה שלא הוכחה התחייבות למימון הניתוח, ולכן אין כאן הפרת
 8 הסכם העבודה.

9
 10 **סוף דבר**

11 20. התביעה נדחת. הנתבעים 3-4 לא היו המעסיקים של התובע ואף לא הוכחה עילה להרמת
 12 מסך ביניהם לבין נתבעת 2. גם לגופו של עניין דין התביעה לפיצויי פיטורים וחלף הודעה
 13 מוקדמת דינה להדחות כמפורט לעיל.
 14 21. התובע ישלם לנתבעים 3-4 הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 10,000 ₪.

15
 16 **ניתן** 31/3/08 **בהעדר הצדדים.**
 17 **המזכירות תמציא העתקים לב"כ הצדדים.**

18 אייל אברהמי, אב"ד

שופט

נציג ציבור

נציג ציבור

בתי המשפט

עב 002840/01

בית הדין האזורי לעבודה בירושלים

במני: כב' השופט אייל אברתמי

לענין ציבור מר נולדנברג דילי

נכני ציבור מר ביינברג יצחק

- 1 התובע החלוט שהתבקש ישלם לו עבור הגנתו כ"י יבל שהקן שמשחק ופרונית שממיה
- 2 צריך לקבל תשלום הולט לפגיעה שהוא נפצע בקבוצה. בעלים של הקבוצה מחויב לספק
- 3 מעבוד שלו. כך אני מאמין שצריך להחזיר (עמ' 17 ש' 11-12).
- 4 וזאת, כי התובע לא הביח, שהתבקש 3-4 היו חייבים לשאת בעלות הניתוח בחייל, התובע
- 5 אי לא הגיש שום מסמך רפואי הונומך בטענה, כי את הניתוח היה אפשר לבצע רק באיטליה.
- 6 מבאן, שכל תביעתו לפיצוי פטורים ולחזירה מוקדמת, שנשענה על אי מימון הניתוח, דינה
- 7 להידחות, בין היתר, מהסיבה שלא הוכחה הונומכות למימון הניתוח, ולכן אין כאן חסרה
- 8 הטסט והכרעה.

סוף דבר

- 10 20. התביעה נדחת. הגנתנים 3-4 לא היו המעסיקים של התובע ואף לא הכרחי אולם להחלטת
- 11 מוסד בתיאום לבין טענת 2. גם לגופו של ענין דין התביעה לפיצוי פטורים וחלק הודעה
- 12 מוקדמת דינה להידחות כמפורט לעיל.
- 13 21. התובע ישלם נתבעים 3-4 הוצאות משפט ושכר עו"ד בסך 10,000 ₪.

ניתן 31/3/08 בעדן הצדדים.

המומחית תמכנה העתקים לכל הצדדים.

אייל אברתמי
שופט

נציג ציבור
יצחק ביינברג

נציג ציבור
מר נולדנברג

בית הדין האזורי לעבודה בירושלים
אני מאשר
שהעתק זה נכון ומתאים למקור
תאריך 31/3/08 49

025619625 TO 039799845

TO 5799667

FROM BET DIN LAJUDA VERUSHALAI 13:12 FROM BET DIN LAJUDA VERUSHALAI

31-MAR-2008 08:15 FROM BET DIN LAJUDA VERUSHALAI

FAX NO. : 6799667

FROM : G

P.01

P.01/01

Mar. 31 2008 01:03PM P1